

V Praze 2. března 2015

Počet stran: 8

Návrh věcného záměru zákona o odpadech

Komise pro veřejné právo I (komise pro správní právo č. 1) má k návrhu věcného záměru zákona, který předložilo Ministerstvo životního prostředí, tyto připomínky:

K návrh věcného řešení

K bodům 1 a 2

Upozorňujeme na to, že (věcná) působnost zákona je obsažena nejen v bodu 2 (negativně) ale i v bodu 1 (pozitivně), čemuž je třeba přizpůsobit podobu paragrafovaného znění.

K bodu 3

Z návrhu věcného záměru nevyplývá, co se rozumí tím, že odpad bude v zákoně o odpadech definován tak, aby rozsah pojmu odpad zůstal stejný jako v platné právní úpravě a přitom se přihlédlo k úpravě pojmu "věc" v novém občanském zákoníku.

Pokud má mít MŽP pravomoc vyhláškou stanovit kritéria, kdy se použité zboží považuje za odpad, je třeba, aby zákon obsahoval odpovídající zákonný základ a zákonné meze, tzn. aby bylo vyhláškou co provádět, protože samotné zákonné zmocnění nestačí, viz čl. 79 odst. 3 Ústavy. Stejná připomínka platí i pro předpokládanou pravomoc MŽP stanovit vyhláškou kritéria upřesňující, kdy movitá věc může být považována za vedlejší produkt a nikoli odpad a rovněž vyhlášku, která vymezí, které odpady mohou přestat být odpadem, stanoví kritéria a podmínky upřesňující, kdy odpad přestává být odpadem.

K bodu 4

Součástí definice odpadového hospodářství by mělo být i předcházení vzniku odpadu.

V případě vymezení původce odpadu má dojít k poměrně zásadní změně proti dosavadnímu stavu, neboť zatímco dnes je původcem odpadu jen právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, při jejichž činnosti vznikají odpady, napříště má být původcem odpadu každý, při jehož činnosti vzniká odpad, tedy i nepodnikající fyzické osoby, což bude mít podle všeho větší či menší vliv na rozsah jejich povinností podle nového zákona. V bodu 5.2. je pak uvedeno, že nepodnikající fyzická osoba bude považována pouze za prvotního původce odpadu, pojem „prvotní původce odpadu“ však v kapitole věnované pojmům obsažen není.

V kontextu s novým občanským zákoníkem není vhodné mluvit o nepodnikající a podnikající fyzické osobě, neboť podnikatelem podle občanského zákoníku není jen ten, kdo má k podnikání veřejnoprávní oprávnění, ale předpisy z oblasti veřejného práva by měly ukládat povinnosti jen těm podnikatelům, kteří podnikají právě na základě veřejnoprávního oprávnění a nikoliv „faktickým“ podnikatelům, mělo by se tedy mluvit o osobě oprávněné nebo neoprávněné k podnikání.

V případě definice obchodování s odpady je zřejmě zbytečné zdůrazňovat, že jde o činnost prováděnou „na vlastní odpovědnost“, když se má současně stanovit, že obchodník je povinen před zahájením činnosti sjednat pojištění odpovědnosti za škodu na životním prostředí, na zdraví a na věci způsobenou odpadem v době, kdy je v jeho vlastnictví.

K bodu 5

K bodu 5.1.

V návrhu se uvádí, že odpad může být převeden do vlastnictví pouze oprávněné osobě a že převzít odpad do vlastnictví může pouze oprávněná osoba. Kromě toho, že se jednou mluví o převodu do vlastnictví a jednou o převzetí do vlastnictví, což by se mělo sjednotit v paragrafovaném znění (jde mimo jiné o to, zda má zákon upravovat i okamžik, kdy dojde ke změně vlastnictví), je přinejmenším sporné, zda zákon o odpadech jako předpis z oblasti veřejného práva skutečně má (musí) regulovat (zejména v kontextu s § 1 NOZ, podle něhož se soukromé právo uplatňuje nezávisle na právu veřejném) soukromoprávní vztahy, tedy převody vlastnického práva k odpadu anebo „pouze“ předávání odpadu, tedy faktickou stránku problému, aniž by do regulace soukromoprávních vztahů zasahoval. Vzhledem k účelu zákona o odpadech se zdá, že by mělo stačit zaměřit se na faktickou stránku, tedy předávání odpadu, aniž by se přitom současně regulovaly soukromoprávní aspekty, tzn. že by zákon měl stanovit nikoliv to, že odpad může být převeden do vlastnictví pouze oprávněné osobě, ale pouze to, že odpad může být předán pouze oprávněné osobě. Koneckonců hned v bodu 5.2. se uvádí, že jedinou povinností původce odpadu, který je nepodnikající fyzickou osobou, je předat odpad stanoveným způsobem na místo určené obcí nebo oprávněné osobě, tzn. že už v tomto případě se otázka změny vlastnického práva k odpadu neřeší. A rovněž v bodu 5.3. se uvádí, že oprávněná osoba je povinna předávat odpad jiné oprávněné osobě vždy s informacemi nezbytnými k posouzení, zda je odpad do zařízení možné přijmout, takže i v tomto případě se řeší jen faktické předání a nikoliv převod vlastnického práva.

V návrhu se uvádí, že omezení spočívající v tom, že odpad lze předat pouze oprávněné osobě nebo obci se nebude vztahovat na předávání odpadu do škol a školských zařízení v rámci školního sběru, z návrhu však není jasné, jaké by v tom případě bylo postavení školy – měla by postavení původce odpadu?

K bodu 5.2.

V návrhu se uvádí, že v případech, kdy odpad vzniká při činnosti prováděné na základě smluvního vztahu podle občanského zákoníku, se považuje za původce odpadu vlastník věci (objednatel), pokud není ve smlouvě uvedeno jinak – není ale jasné, v jakém vztahu bude toto pravidlo k pravidlu, podle kterého nepodnikající fyzická osoba bude považována pouze za prvotního původce odpadu s tím, že jedinou povinností původce odpadu, který je nepodnikající fyzickou osobou, je předat odpad stanoveným způsobem na místo určené obcí nebo oprávněné osobě a do okamžiku tohoto předání odpad zabezpečit před nežádoucím znehodnocením, odcizením nebo únikem, včetně úniku nebezpečných složek odpadu.

V návrh use uvádí, že původce odpadu je odpovědný za nakládání s ním do doby jeho využití nebo odstranění atd., zákon však bude muset konkrétně stanovit, o jakou odpovědnost jde (soukromoprávní? veřejnoprávní?) a v čem konkrétně taková odpovědnost spočívá (odpovědnost za škodu? odpovědnost za správní delikty?).

Stejně tak nebude možné v zákoně pouze stanovit, že za dopravu odpadu odpovídá dopravce, i v tomto případě bude muset zákon konkrétně stanovit, v čem odpovědnost spočívá.

K bodu 5.4.

V návrhu se uvádí, že Počet původců odpadu, oprávněných osob a počet provozoven, pro které může jeden odpadový hospodář zároveň vykonávat funkci, nebude omezen, v takovém případě ale osoba odpadového hospodářství zřejmě úplně ztrácí smysl a šlo by jen o veskrze formální institut (teoreticky by mohl existovat jediný odpadový hospodář pro celou ČR).

K bodu 5.5.

V zákoně bude třeba konkretizovat, co znamená, že za průběh vzorkování odpovídá pouze odborně způsobilá fyzická osoba, tzn. opět o jakou jde odpovědnost.

K bodu 5.6.

V tomto případě není z návrhu věcného záměru prakticky vůbec zřejmé, v čem konkrétně by měla nová právní úprava spočívat.

K bodu 6.1.

V návrhu se uvádí, že za shromažďování je třeba považovat soustředování stavebních a demoličních odpadů nepodnikajícími fyzickými osobami a komunálních odpadů nepodnikajícími fyzickými osobami a současně že odpad musí být shromažďován odděleně podle druhů a kategorií. Podle bodu 5.2. má však být jedinou povinností původce odpadu, který je nepodnikající fyzickou osobou, předat odpad stanoveným způsobem na místo určené obcí nebo oprávněné osobě a do okamžiku tohoto předání odpad zabezpečit před nežádoucím znehodnocením, odcizením nebo únikem, včetně úniku nebezpečných složek odpadu – jaký by potom mělo praktický význam stanovit, že za shromažďování je třeba považovat soustředování stavebních a demoličních odpadů nepodnikajícími fyzickými osobami a komunálních odpadů nepodnikajícími fyzickými osobami, když by z toho pro nepodnikající fyzické osoby neměla plynout povinnost odpad shromažďovat odděleně podle druhů a kategorií? Nebo by tuto povinnost přece jen měly?

K bodu 6.3.

V návrhu se uvádí, že sběrem odpadu se rozumí soustředování odpadů právnickou osobou nebo fyzickou osobou oprávněnými k podnikání – vzhledem k tomu, že má jít o činnost vázanou na veřejnoprávní povolení, bude zbytečné v zákoně mluvit vedle sebe o právnické osobě a fyzické osobě, neboť jiná možnost není, stačí tedy mluvit pouze o osobě, což platí i pro další podobné případy (to se pak promítne i do ustanovení o správních deliktech).

V návrhu se uvádí, že vyhláška stanoví seznam odpadů, jejichž převzetí do zařízení bude omezeno nebo zcela zakázáno. Bude ale třeba, aby zákon obsahoval odpovídající zákonný základ a zákonné meze, tzn. aby bylo vyhláškou co provádět, protože samotné zákonné zmocnění nestačí, viz čl. 79 odst. 3 Ústavy.

V návrhu se uvádí, že vyhláška stanoví náležitosti, které musí provozovatel zařízení prokázat před vydáním povolení k provozu zařízení ke sběru, podmínky pro vydání povolení však nemůže stanovit vyhláška (nešlo by pak o provedení ale doplnění zákona), ty musí stanovit obecně zákon, vyhláška je může pouze konkretizovat. To platí i pro všechna další obdobně formulované body návrhu věcného záměru.

K bodu 6.5.

V návrhu se uvádí, že provozovatel zařízení k využití odpadu bude povinen v mimořádných případech atd. na základě rozhodnutí správního orgánu provést využití odpadu s tím, že náklady mu uhradí správní orgán a tyto náklady bude povinna správnímu orgánu uhradit osoba za odpad odpovědná. Doporučujeme dát správnímu orgánu pravomoc uložit rozhodnutím povinnost odpovědné osobě uhradit tyto náklady, aby bylo zřejmé, že jde o veřejnoprávní povinnost a existoval exekuční titul, na základě kterého bude možné náklady po odpovědné osobě vymáhat. Podobná připomínka platí i pro bod 6.6.

K bodu 6.6.1.

V návrhu se uvádí, že krajský úřad provádí v průběhu provozu skládky místní šetření, v návrhu zákona bude třeba konkretizovat, zda se tím má rozumět ohledání podle § 54 správního řádu nebo kontrola na místě podle kontrolního řádu. v návrhu se např. uvádí, že místní šetření provede krajský úřad za účelem ověření řádného uzavření skládky s tím, že provozovateli poté udělí souhlas s uzavřením skládky nebo její části. V tomto případě by šlo zřejmě o ohledání v rámci správního řízení o udělení tohoto souhlasu.

V návrhu se uvádí, že na skládku je zakázáno ukládat odpad stanovený vyhláškou a odpad, který může mít při jeho smísení negativní vliv na životní prostředí, v zákoně však nebude možné takto stavět na roveň úpravu obsaženou v zákoně a ve vyhlášce, není možné, aby část odpadů, které je na skládku zakázáno ukládat, byla stanovena v zákoně a část ve vyhlášce.

V návrhu se uvádí, že zanikne-li provozovatel skládky odpadu před ukončením péče o skládku a jeho právní nástupce není znám nebo neexistuje-li, banka odvede na pokyn příslušného krajského úřadu nevyčerpanou část finanční rezervy do Státního fondu životního prostředí České republiky. V tomto případě asi nepůjde o žádný pokyn krajského úřadu ale o to, že krajský úřad sdělí bance, že zanikl provozovatel skládky odpadu a jeho právní nástupce není znám nebo neexistuje a banka sama na základě tohoto sdělení provede převod finančních prostředků.

K bodu 6.8.1.

V návrhu se uvádí, že krajský úřad může udělení povolení vázat na podmínky, v takovém případě by měl zákon alespoň obecně stanovit, v čem takové podmínky mohou spočívat, aby měl výkon státní moci zákonný základ.

V návrhu se uvádí, že v případě změn v právní úpravě týkajících se podmínek provozování zařízení je provozovatel zařízení povinen přepracovat provozní řád a do 1 roku od účinnosti právního předpisu, který požadavek změny vyvolal, jej předložit příslušnému krajskému úřadu k novému posouzení a odsouhlasení. Lhůta 1 roku se v tomto případě zdá neúměrně dlouhá, navíc je třeba vycházet z toho, že lhůtu pro přizpůsobení se nové či novelizované právní úpravě by měla stanovit především přechodná ustanovení takové právní úpravy a obecné pravidlo v zákoně o odpadech by mělo platit jen tehdy, pokud to přechodná ustanovení řešit nebudou.

K bodu 7.1.

Bude zřejmě zbytečné stanovit, že dopravce je povinen informovat řidiče vozidla o skutečnosti, že bude ve vnitrozemí nebo přes hranice přepravovat odpad, vybavit řidiče doklady podle druhu přepravovaného odpadu a účelu přepravy a zajistit, aby těmito doklady byl přepravovaný odpad vybaven po celou dobu přepravy, když má být současně stanoveno, že právnické osoby a podnikající fyzické osoby zúčastněné na přepravě odpadu jsou povinny

na vyžádání kontrolních orgánů předložit doklady související s přepravou odpadu. Jde o to, že není nutné vkládat do zákona návod, jak se mají plnit stanovené povinnosti, v tomto případě právnických osob a podnikatelů.

K bodu 7.2.2.

Není jasné, proč je v návrhu uvedeno, že pokud ministerstvo obdrží předchozí informaci o skutečném zahájení přepravy podle čl. 16 písm. b) nařízení o přepravě odpadů před uplynutím lhůty pro podání rozkladu proti rozhodnutí ministerstva, má se za to, že se oznamovatel vzdal práva podat rozklad proti rozhodnutí.

K bodu 7.2.3.

Z kontextu vyplývá, že námitka, kterou může vznést ministerstvo, je ve skutečnosti rozhodnutím o neudělení souhlasu k přeshraniční přepravě odpadu, v tomto smyslu by měl být zákon formulován (viz též zásada, že rozklad proti námitce podle čl. 11 a 12 nařízení o přepravě odpadů nebo podle předchozích odstavců nemá odkladný účinek).

K bodu 7.2.5.

V prvním odstavci je třeba doplnit, komu bude moci ministerstvo povinnost uložit.

Není možné, aby bylo stanoveno, že orgány celní správy ČR neodpovídají za škodu, ke které došlo v důsledku nařízení odstavení dopravní jednotky a současně že ustanovení zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, tím nejsou dotčena. Pokud dojde k nařízení odstavení dopravní jednotky v rozporu se zákonem, není možné, aby stát nenesl odpovědnost za případnou škodu v důsledku toho vzniklou. Bylo by to zřejmě v rozporu s čl. 36 odst. 3 Listiny základních práv a svobod.

V návrhu je uvedeno, že osoby, které odpovídají za nedokončenou nebo nedovolenou přepravu, jsou povinny uhradit náklady spojené s dopravou, využitím, odstraněním a uskladněním odpadu, je ale třeba doplnit, komu jsou povinny tyto náklady uhradit.

K bodu 7.2.6.

Nedává smysl, aby ČIŽP měla pravomoc vydávat odborné stanovisko pro orgán celní správy, když by mělo být současně stanoveno, že odborným stanoviskem inspekce není dotčena kompetence krajského úřadu rozhodnout v pochybnostech, zda určitá věc je nebo není odpadem, ani kompetence příslušného orgánu vyjádřit názor podle čl. 28 nařízení o přepravě odpadů, které mají před stanoviskem inspekce přednost, protože zákonná úprava by neměla vytvářet předpoklady k tomu aby orgány vykonávající státní správu vydávaly vzájemně rozporné výstupy. Pokud je institut vydávání rozhodnutí v pochybnostech krajským úřadem ve správním řízení z praktického hlediska pro kontrolní účely nepoužitelný, nemělo by se s ním pro tyto případy vůbec počítat a mělo by se počítat jen se stanoviskem ČIŽP.

V návrhu se uvádí, že za účelem dosažení větší účinnosti a operativnosti při postihování porušování právních předpisů bude nově umožněno ukládat v rámci kontroly přepravy odpadu blokové pokuty za méně závažné delikty, je ale třeba vzít v úvahu, že v současné době je možné pokuty v blokovém řízení ukládat pouze za přestupky podle přestupkového zákona, pokud by se měly tímto zjednodušeným způsobem ukládat pokuty i za jiné správní delikty, je dnes možné využít pouze do jisté míry podobnou úpravu obsaženou v § 150 odst. 5 správního řádu, v tomto režimu je však možné ukládat pokuty za jiné správní delikty už dnes, zvláštní úpravy v zákoně o odpadech k tomu není třeba.

K bodu 8.1.1.

Dnes platí, že obec je povinna zajistit místa pro odkládání veškerého komunálního odpadu produkovaného fyzickými nepodnikajícími osobami na jejím katastrálním území, taková povinnost obce však ve věcném záměru chybí.

V návrhu je uvedeno, že obec ve své samostatné působnosti „stanoví“ obecně závaznou vyhláškou obce systém nakládání s komunálním odpadem z obcí vznikajícím na jejím katastrálním území. Podle čl. 104 odst. 3 Ústavy však obce mohou, nikoliv musejí, vydávat ve své samostatné působnosti obecně závazné vyhlášky a už dosavadní právní úprava je s tím v rozporu, je proto třeba dát obcím pouze možnost a nikoliv povinnost vyhlášku vydat.

Pokud bude stanoveno, že obec ve své samostatné působnosti stanoví (může stanovit) obecně závaznou vyhláškou obce systém nakládání s komunálním odpadem z obcí vznikajícím na jejím katastrálním území, není z návrhu jasné, zda v této vyhlášce bude možné upravit i systém nakládání se stavebním a demoličním odpadem, neboť v dalším textu se uvádí, že obec je povinna v rámci systému nakládání s komunálním odpadem stanovit systém nakládání s biologicky rozložitelnou složkou komunálního odpadu rostlinného původu a může stanovit systém nakládání se stavebním a demoličním odpadem, z čehož plyne, že systém nakládání se stavebním a demoličním odpadem není součástí systému nakládání s komunálním odpadem, takže by to nespadlo pod zmocnění k vydání obecně závazné vyhlášky. Dnes zákon výslovně stanoví, že obecně závaznou vyhláškou může obec stanovit také systém nakládání se stavebními odpady produkovanými na jejím katastrálním území nepodnikajícími fyzickými osobami. Rovněž v bodu 8.9. je uvedeno, že obec může ve své působnosti stanovit obecně závaznou vyhláškou systém nakládání se stavebním a demoličním odpadem pro osoby, které se do tohoto systému zapojí.

V bodu 8.1.2. je uvedeno, že fyzické osoby jsou povinny komunální odpad odkládat pouze na místa určená obcí, z návrhu ale není jasné, zda i tato místa mají být součástí obecně závazné vyhlášky nebo ne, tzn. zda i určení těchto míst je nebo není součástí systému nakládání s komunálním odpadem, který má být upraven (pouze) obecně závaznou vyhláškou. Dnes zákon stanoví, že fyzické osoby a původci odpadů zapojení do systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů zavedeného obcí jsou povinni v souladu s obecně závaznou vyhláškou obce komunální odpad a odpad podobný komunálnímu odpadu třídit a odkládat odděleně na místa k tomu obcí určená, z čehož plyne, že tato místa by součástí vyhlášky měla být.

K bodu 8.1.2.

V návrhu se uvádí, že v případě poplatku za komunální odpad bude zachována možnost zpoplatnění ve formě smlouvy, smluvní úprava vztahů mezi obcí a nepodnikajícími osobami ale v tomto případě nedává smysl, neboť nepodnikající osoby mají veřejnoprávní povinnost nakládat s komunálním odpadem v souladu se systémem nakládání s komunálním odpadem stanoveným obcí a odkládat komunální odpad pouze na místa určená obcí a obec je povinna systém nakládání s komunálním odpadem, takže chybí prostor pro smluvní autonomii, obec by za smluvní platbu nemohla poskytovat žádné plnění, které by bylo možné sjednat ve smlouvě. Zpoplatnění komunálního odpadu může tedy z povahy věci být pouze veřejnoprávní ve formě poplatku.

V návrhu se uvádí, že poplatek bude nově upraven pouze v jednom právním předpisu, není ale uvedeno, v jakém tzn. zda v zákoně o odpadech nebo v zákoně o místních poplatcích.

K bodu 8.1.3.

V návrhu je uvedeno, že obec stanoví kritéria, při jejichž splnění se budou moci původci odpadů zapojit do obecního systému nakládání s komunálními odpady v obci s komunálními odpady, které produkují, není však uvedeno, jakou formou tato kritéria stanoví.

K bodu 8.2.1.

V návrhu se uvádí, že výjimka z povinnosti získat povolení bude stanovena pro tzv. malá zařízení, bude však zachována současná povinnost provozovat malé zařízení pouze na základě kladného vyjádření místně příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností. Takové „vyjádření“ je však z obsahového hlediska povolení, neboť se jím zakládá oprávnění zařízení provozovat, byť je povolovací režim zjednodušený ve srovnání s povolením vydávaným krajským úřadem. Označení „vyjádření“ je však v tomto případě nevhodné, neboť nejde podle obsahu a právních účinků o úkon podle čtvrté části správního řádu ale o rozhodnutí podle § 9 správního řádu. Pokud by nemělo jít o rozhodnutí vydávané ve správním řízení, je třeba výslovné úpravy, jako třeba u územního souhlasu podle § 96 stavebního zákona, tzn. zjednodušená forma správního aktu.

K bodu 8.3.2.

Ani z návrhu věcného záměru ani ze stávající úpravy není jasná právní povaha osvědčení o nebezpečných vlastnostech odpadu, tzn. zda jde o osvědčení podle čtvrté části správního řádu a pověřená osoba je fyzickou osobou vykonávající působnost v oblasti veřejné správy podle § 1 správního řádu. Nová právní úprava by to měla postavit najisto.

K bodu 8.10.

V případě odpadů s obsahem přírodních radionuklidů je třeba při přípravě návrhu zákona přihlížet již k návrhu nového atomového zákona, který už byl předložen vládě k projednání.

K bodu 10

V případě poplatku za ukládání odpadu na skládku je třeba postavit najisto, zda má mít veřejnoprávní nebo soukromoprávní povahu. V návrhu se uvádí, že na poplatek nebude uplatňována daň z přidané hodnoty a že plátcem poplatku bude provozovatel skládky odpadu, který přenese poplatek společně s cenou služby na osobu předávající odpad případně na osobu předávající materiály (movité věci), které nejsou odpadem a poté odvede poplatek příjemcům poplatku, tzn. obci a SFŽP, tedy do veřejných rozpočtů. Z návrhu ale není jasné, v jakém režimu bude probíhat správa tohoto poplatku. Dnes zákon stanoví, že pokud původce odpadu nezaplatil poplatek ve stanovené výši, uloží mu povinnost zaplatit poplatek krajský úřad, který vydal souhlas k provozování skládky, rozhodnutím na návrh příjemce poplatku. Např. ale u poplatku za komunální odpad podle § 17a zákona o odpadech platí, že poplatníkem je každá fyzická osoba, při jejíž činnosti vzniká komunální odpad a plátcem poplatku je vlastník nemovitosti, kde vzniká komunální odpad, přičemž správu poplatku vykonává obec, která ho ve svém územním obvodu zavedla a při správě poplatku za komunální odpad se postupuje podle daňového řádu. Podobný režim by měl platit i pro poplatek za ukládání poplatku na skládku, a to v kontextu s § 2 daňového řádu, protože jde o příjem veřejných rozpočtů označený zákonem jako poplatek.

V návrhu je uvedeno, že kompenzační složka poplatku bude příjmem obce, na jejímž území se nachází, je ale třeba upravit i případ, kdy se bude skládka nacházet na území více obcí a vycházet přitom z poměru zatížení území těchto obcí danou skládkou.

K bodu 11

Závazné části plánů odpadového hospodářství by měly mít vzhledem ke svému obsahu formu opatření obecné povahy, forma právního předpisu pro ně není vhodná. Jde i o to, že v návrhu je uvedeno, že závazná část plánu odpadového hospodářství kraje se vyhláší formou obecně závazné vyhlášky kraje a musí být v souladu se závaznou částí plánu odpadového hospodářství ČR, který má dnes formu nařízení vlády, ale v § 8 odst. 1 zákona č. 129/2000 Sb. je uvedeno, že obecně závazné vyhlášky kraje musí být v souladu se zákony a nařízení kraje musí být v souladu se zákony a právními předpisy vydanými vládou a ústředními správními úřady. Je tedy u dnes v rozporu se zákonem o krajích, pokud zákon o odpadech stanoví, že plán odpadového hospodářství kraje musí být v souladu se závaznou částí plánu odpadového hospodářství České republiky a jejími změnami. V případě opatření obecné povahy takový problém a rozpor nevzniká.

V případě plánu odpadového hospodářství zpracovávaného na úrovni dobrovolného svazku obcí je třeba doplnit, kdo plán odpadového hospodářství v tomto případě schvaluje, zda orgán svazku obcí jako právnické osoby nebo orgány jednotlivých obcí sdružených ve svazku a jakou má mít právní formu.

K bodu 12

V návrhu se uvádí, že uložení sankce bude nově fakultativní, není ale nijak rozvedeno, co se tím myslí a za jakých podmínek bude moci správní orgán sankci neuložit, ačkoliv dojde k závěru, že se správní delikt stal. Takové řešení by bylo přinejmenším sporné. Pokud se tím má řešit problematika bagatelních deliktů, je to zbytečné, neboť z judikatury soudů ve správním soudnictví plyne, že u správních deliktů se musí posuzovat jejich materiální stránka, tzn. nikoliv jen naplnění znaků skutkové podstaty. Navíc není jasné, proč by zrovna v zákoně o odpadech mělo platit, že ukládání sankcí je fakultativní, zatímco u jiných zákonů z oblasti práva životního prostředí nikoliv.

Pokud jde o navrhovanou možnost ukládat blokové pokuty, a to v některých méně závažných případech porušení právních předpisů, je třeba znovu upozornit na to, že v současné době je možné pokuty v blokovém řízení ukládat pouze za přestupky podle přestupkového zákona, pokud by se měly tímto zjednodušeným způsobem ukládat pokuty i za jiné správní delikty, je dnes možné využít pouze do jisté míry podobnou úpravu obsaženou v § 150 odst. 5 správního řádu, v tomto režimu je však možné ukládat pokuty za jiné správní delikty už dnes, zvláštní úpravy v zákoně o odpadech k tomu není třeba

JUDr. Josef V e d r a l, Ph.D.
předseda komise